

Michel Zévaco

222

V kremplih inkvizicije

Zgodovinski roman

»Prepozno!« je z obupnim glasom ponovil pritlikavec. In se je nezavesten vrnil vznak.

»Oh!« je zavpila ubožica v brezdanji bolečini. »Bog ni pravilni! Ni Boga!...«

»Eh, tako mi smrti božje!« se je oglašil Pardaillan, »nikar ne plakajte, Juana!... Saj ni mrtve... Saj ne bo umrl!...«

»Joj, gospod,« je zajokala Juana, obupno majaje z glavo, »ne igrate se z mojo bolečino... verujte mi, da prihaja iz srca!...«

»Eh, tako mi vruga, mar ne vem? Toda poglejte me dragica, ali sem podoben človeku, ki se igra s srčnimi bolečinami?«

»Kaj hočete reči?« je zasopla deklica, ne vedoč, ali naj mu verjame ali ne.

»To, kar pravim. Člono ni mrtve... Glejte, giblje se... In tudi umrl ne bo!«

»Juana,« je v brezumni radosti vzkliknil ranjenec, »če on tako pravi, tedaj je res... Ne bom umrl!...«

A nato je dodal s trpkim nemirom:

»Toda... če ne umrem... ali me boš potlej ljubila?«

»Oh, grdež... da te ni sram vprašati!«

Da bi skrila svojo zadrego, se je obrnila k vitezu:

»A čemu ta žalostna komedija, gospod vitez?... Ali veste, da bi me bili lahko umorili z njo?«

»Čemu komedija, zato dete?... Zaigral sem jo, ker ni bilo druge pomoči, da vama izvažim priznanje: Ljubim te!«

»Samo zato?«

»Menda niste hudi?« je nežno vprašal Pardaillan in jo prijel za obe roki.

»Preveč sem srečna, da bi mogla biti huda na vas,« je rekla deklica z glasom neskončne hvalečnosti. »Rešili ste mi več nego življenje!«

Tedaj se je Pardaillan sklonil k njej, z očmi pokazal na Chico in tiho vprašal:

»Ali vam nisem rekel, da ga boste vzljubili?«

»Rekli ste,« je pokimala Juana. »Karkoli vi rečete, se zgodi.«

Pardaillan je udaril v svoj veseli, dobrodušni smeh.

»In veste li, kaj vam prerokujem zdaj?« je vprašal.

»Kaj neki?«

»Vaš prvi otrok bo deček.«

Juana je zardela, z očmi premerila pritlikavčovo majhno postavico in nejevoljno zmajala z glavo.

»Deček bo,« je smeje se nadaljeval Pardaillan, »in v spomin name ga boste krstili za Jeana... Večji bo od mene... in trden kakor hrast.«

»Verjamem,« je dejala Juana, »zato, ker vi pravite, in v spomin na vas ga bom krstila za Jeana. Toda, gospod vitez, kdor vas je kdaj spoznal in cenil, kakor vas ceniva midva, vas tudi brez tega ne bi mogel pozabiti.«

»Marnje!« je v zadregi zamrmral Pardaillan.

Chico ni rekel ničesar, še misliti ni mogel.

Zdelo se mu je, da sanja rajske sanje, in njegova edina želja je bila, da se ne bi nikoli prebudil iz njih.

XXIII.

Človek, ki je ušel iz pekla.

Ko so se vrnili v gostilno, je bilo seveda Juanina prva skrb, da je poklicala zdravnika.

Čeprav je bil Pardaillan prepričan, da se ni motil, je vendar ne- strpno čakal mnenja, ki ga izreče učen mož po končanem ogledu.

In glej, zdravnik je v vsem potrdil njegovo mnenje. Rekel je, da bo ranjenec lahko vstal, preden mine teden dni...

Tako pomirjen se je Pardaillan vzel vročini zavil v svoj plašč in se neopažen ukral iz hiše. Ko je stopil na ulico, se je s čilimi koraki napotil proti Guadalquivirju.

»Zdaj prideš ti na vrsto, Favsta!« je zamrmral s pretečim nam- smeškom.

Favsta se je bila po Pardaillanovi aretaciji in ugrabljenju dona Cesarja vrnila v svoje razkošno bivališče na trgu Sv. Frančiška.

Zdaj, ko je bil Pardaillan v rokah inkvizicije, ga je kratkoma- lo izbrisala iz svojega spomina in ni hotela več misliti nanj.

Vse njene misli so se obrnile k donu Cesarju in k častihlepni- m načrtom, ki jih je bila zasnovala in ki so vsi temeljili na tem, da se poroči s sinom dona Carlosa.

Stvari morda še niso bile tako urejene, kakor bi bila hotela, a vendar ni imela razloga, da bi bila preveč nezadovoljna.

Pardaillana ni bilo več. Giralda je bila v rokah dona Almarana, Torero pa zaprt v njeni hiši, pod nadzorstvom njenih ljudi.

Bila je skoro uverjena, da Espinosa ne bo izsledil skrivališča mladega princa.

Zahvala.

11140

Vsem, ki so nas ob težkem in boleznem udarcu, prizadetem z nenadno izgubo naših ljubljenih otrok

Herberta Brandta in Ernesta Bračiča

tolažili z iskrenim sočustvovanjem ali s poklonitvijo cvetja, vsem planinskim društvom, pevcem Ljubljanskega Zvona za v srce segajočo žalostinko železničarski godbi, zvestim tovarišem, prijateljem in vsem, ki so bili blago naklonjeni našim nepozabnim pokojnikom, izrekamo za izraze sožalja in za spremstvo k večnemu počitku najglobljo zahvalo.

Posebej se še zahvaljujemo tovarišem in onim vrlim Mojstrančanom, ki so naša ponesrečena otroka s tveganjem lastnega življenja rešili iz objema skal in omogočili njun pogreb v domačih krajih.

Vsi se učimo s prošnjo: »Zgodi se Tvoja volja!« Zdaj leži ta prošnja na nas s silno težo. A tudi v njej je blagoslov!

V Ljubljani in v Celju, dne 10. septembra 1929.

Zalujoči družini
BRANDT in BRAČIČ.

Ure, zlatnino in srebrnino

kupite najboljšo in najcenejšo
pri stari, priznani trgovki

H. SUTTNER,

Ljubljana, Prešernova ulica 4, po-
leg frančiškanske cerkve.

Največja in najsolidnejša razpošil-
jalnica. Razpošilja v vse kraje tu-
in inozemstva.

**Zahtevajte
brezplačni cenik**

H. SUTTNER, Ljubljana 4.

Lastna protokotirana tovarna ur v
Švici, znamk
IKO, OMIKO, AXO

China srebrno je-
dino orodje s 50-
letno pisarno to-
varniško garancijo.

Objava.

Uprava Državnih Monopola nabaviče putem
I. ofertalne licitacije, koja će se održati na dan
25. septembra 1929 godine u kancelariji Uprave
u 11 časova pre podne

100.000 kg faltšahetkartona u bobina-
ma za štanc i druk - aparate fabrike
Duvana u Nišu za izradu kutija za pa-
kovanje cigareta »Vardar«.

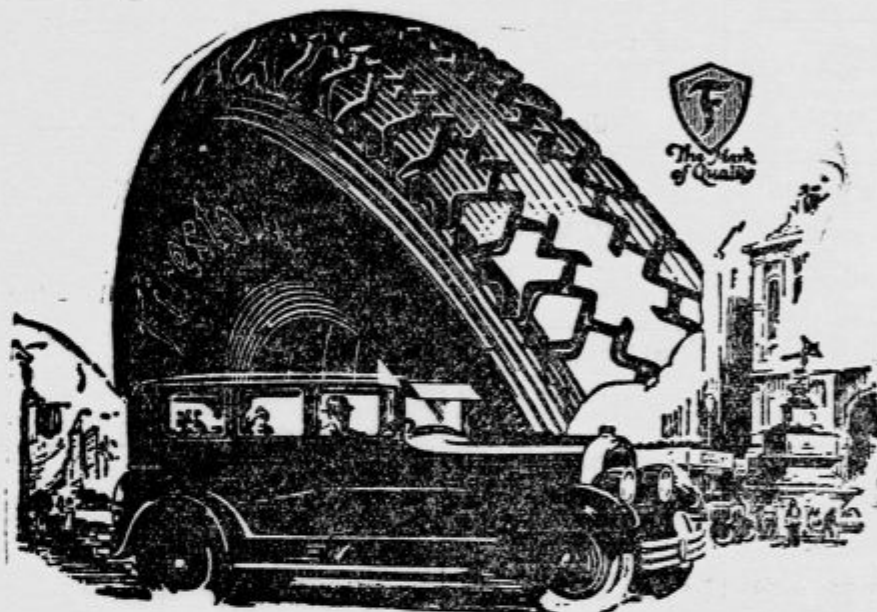
Uслови, mustre kao i sva ostala obaveštenja
mogu se dobiti u kancelariji Ekonomskog Odele-
nja - Odsjek za Kupovinu - ove Uprave svakog
radnog dana od 10 do 12 časova pre podne.

Iz kancelarije Uprave Državnih Monopola EM.
Br. 16.820
od 17. avgusta 1929 godine u Beogradu.

10982

Svetovnoznana znamka

Firestone

Gum Dipped

Prvorazredna kvaliteta gume in platna lamči za največje število
kilometrov za vsak vložen dinar.

Generalno zastopstvo:

Ivo Novaković,

Zagreb, Žerjavićeva ul. 12.

202

Za Ljubljansko oblast:

Posredovalec družba z o. z.

Ljubljana, Dalmatinova 11.

Telefon 29-29.

Zahvala.

Vsem, ki so ob smrti našega ljubljenežega soproga in očeta, gospoda

Josipa Medveda

veletrgovca

v tako obilni meri izkazali blagemu pokojniku spoštovanje in udanost, nam pa
izrazili sočustvovanje, izrekamo najiskrenejšo zahvalo.

Posebej velja naša hvalečnost g. E. Tschurru, ki je stal pokojniku zvesto ob
strani tudi v poslednjih trenutkih; dalje g. zastopnikom TOI v Ljubljani, Gremiju
trgovcev v Ljubljani, pevcem trg. društva »Merkur«, ki so s krasnim petjem po-
častili pokojnika in zlasti vrsti Ljubljanskega Sokola, ki je s praporjem izkazala
umirni zadnjo čast.

Hvala tudi vsem darovalcem krasnega cvetja.
Sv. maša zadušnica se bo brala v petek, dne 13. t. m. ob 9. uri v cerkvi
Marijinega Oznanjenja.

V Ljubljani, dne 10. septembra 1929.

Rodbine: Medved, Škerlj, Spinčič.

**Originalna
Jugobanat-patent-moka**
ni po ceni zato pa sta kruh
in pecivo iz nje nenadkriljiva.

Najboljši liker
za želodec je
Zdravnik
želodec
krepi in zdravi
ŽELODEC
LOVRO SEBENIK
Ljubljana VII.

Objava.

Uprava Državnih Monopola na osnovu odlu-
ke upravnog Odbora Samostalne Monopolske
uprave MB. 18721 od 5. avgusta 1929 god. na-
baviče putem III. ofertalne licitacije koja će se
održati na dan 20. septembra 1929. god. u 11
časova pre podne u kancelariji uprave

8000 kgr gumarabike u zrnu

za potrebe Državne Markarnice u Beogradu.
Uслови kao i sva ostala obaveštenja mogu se
dobiti svakog radnog dana od 10-12 časova u
kancelariji Odsjeka za Kupovinu - Odeljenje Eko-
nomno - Uprava Monopola 10985

Iz kancelarije Uprave Državnih Monopola EMB.
6154 od 8. avgusta 1929. god. u Beogradu.

Drvarji

dobro vajeni sekanja in naprav-
ljanja večje množine drv, se ta-
koj sprejmejo. Natančnejše po-
datke poda ga. Ana Cerovac na
postaji v Zagorju ob Savi.

Pri nakupu šolskih knjig

za vse šole v predpisanih izdajah se priporoča

Knjižgarna Tiskovne zadruge

v LJUBLJANI, Prešernova ulica štev. 54

Seznami za vse srednje šole in učiteljske istotam brezplačno na razpolago